

РЕШЕНИЕ

№ 39720

гр. София, 28.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав, в
публично заседание на 31.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **8102**
по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс
/АПК/ във връзка с чл. 38, ал. 8 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.
Образувано е по жалба на М. Д. М., срещу решение № ППН-01-704/2022 г. от 07.05.2025 г. на
Комисията за защита на личните данни /КЗЛД, Комисията/.

Изложени са съображения за незаконосъобразност на решението поради издаването му в
противоречие с материалния закон. Оспорват се изводите на административния орган, че не било
ясно кой е монтирал камерите за видеонаблюдение и съответно кой е администраторът на
личните данни. Допуснати били съществени процесуални нарушения, доколкото Комисията не
разгледала преписката в цялост, не взела предвид изложените в жалбата обстоятелства и
събраните доказателства. Акцентираща, че било безспорно установено наличието на видеокамери в
общите части на имота, липсата на неговото съгласие да бъде сниман и да се обработват личните
му данни.

В проведеното съдебно заседание на 31.10.2025г. М. Д. М. се явява лично и поддържа своята
жалба. Моли съдът да я уважи, като отмени решението на КЗЛД.

Ответникът – Комисията за защита на личните данни, редовно призован, не изпраща
представител. В писмено становище, депозирано по делото на 23.09.2025 г., чрез юрк. С. П.
оспорва жалбата. Излага съображения, че административният акт е издаден от компетентен
орган, в кръга на правомощията му, в установената писмена форма и съдържа задължителните
реквизити по чл. 59 от АПК. Посочва, че в производството е констатирано, че са монтирани 7 бр.
видеокамери, две от които на стълб извън сградата и шест на фасадата на сградата. На Н. С.,
посочен като ответна страна в жалбата, било изпратено писмо – уведомление за производството,

образувано през КЗЛД. Поради обстоятелството, че писмото се върнало без да е потърсено, на основание чл. 18а, ал.9 от АПК било залепено уведомление на входа на сградата, в която са поставени камерите. Била изискана информация от Столична община, район „С.“ относно адреса на Н. С., както и от СДВР – 02 РУ. От органите на СДВР са били предоставени сведения, че след извършена проверка е установено, че Н. С. е собственик на системата за видеонаблюдение. Комисията била предприела всички необходими действия за изясняване на фактическата обстановка. Счита, че атакуваният административен акт е правилен, законосъобразен и постановен при спазване на материалния закон и процесуалните правила. Заинтересованата страна – Н. Й. С., редовно призован, не се явява и не изразява становище по основателността на депозираната жалба.

Административен съд София-град, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК, намира за установено следното от фактическа страна:

Производството е образувано по постъпила в КЗЛД жалба с вх. № ППН-01-704/13.10.2022 г. от М. Д. М.. В инициращия документ се твърди, че в имота, в който живее жалбоподателят в [населено място],[жк], на [улица], вх.1, ет.2, без съгласието на съсобствениците били монтирани 7 бр. видео камери от Н. Й. С., собственик на първия етаж в същата къща. Жалбоподателят посочва, че не желае да бъде сниман и наблюдаван. Моли за извършване на проверка и премахване на камерите.

Изпратени са известия до страните относно образуваното пред Комисията производство /л.8-14/. По реда на чл. 18а, ал. 9 от АПК на входната врата на къщата, находяща се в [населено място], район „С.“, [улица], е било залепено уведомление изх. № ППН-01-704/2022/#3 от 05.01.2023г. до Н. С.. В отговор на отправено запитване Столична община, район „С.“ в писмо вх. № ППН-01-704#6(22)/24.02.2023 г., се потвърждава, че постоянният и настоящ адрес на Н. Й. С. е в [населено място], район „С.“, [улица].

С писмо вх. № ППН-01-704#9(22)/30.06.2023 г. адресирано до КЗЛД зам. началника на 02- ро РУ към СДВР информира, че при извършена проверка във връзка със сигнал на М. М. е установено, че собственик на системата за видеонаблюдение е Н. Й. С., с адресна регистрация и живущ в [населено място], [улица] /л. 24/.

Издадена е била заповед № РД-15-180/16.05.2023 г. на председателя на КЗЛД, с която е наредено да бъде извършена проверка по спазване и прилагане на Регламент (ЕС) 2016/679 и 33ЛД на Н. Й. С. относно обработване на лични данни на физическа лица посредством система за видеонаблюдение, изградена на адрес: [населено място],[жк], на [улица], вх.1.

На 22.05.2024 г. и на 31.05.2024г. проверяващият екип на КЗЛД е посетил адреса в [населено място], [улица], ет. 1, вх.1, извършил е външен оглед на жилищна сграда (къща) на два етажа, два отделни входа и дворно място в режим на съсобственост. Установено е наличието на седем броя камери за видеонаблюдение, разположени както следва:

1. Камера № 1 е монтирана на страничната фасада на съседен блок и е насочена към част от [улица]с прилежащите към нея тротоари;
2. Камера № 2 е монтирана на метален стълб на оградата със съседен имот и е насочена към входа на имота и предната част на двора;
3. Камера № 3 е монтирана на метален стълб (до камера № 2) на оградата със съседен имот и е насочена към задната част на двора;
4. Камера № 4 е на дървена гредка на фасадата към имот № 25А и е насочена към оградата с имот № 25А;
5. Камера № 5 е монтирана над входната врата на етаж 1 и е насочена към подхода към етаж

1;

6. Камери № 6 и № 7 са монтирани на фасадата към [улица] и са насочени към предната част на двора.

Констатирано е наличието на информационни стикери на входната врата към етаж 1 и на прозореца на етаж 1, с предупреждение за осъществявано видеонаблюдение, не съдържащи информация относно администратора на лични данни, както и данни за контакт с него.

В отговор на отправено запитване с писмо вх. № ППН-01-704#17(22)/14.10.2024 г. ГД „Гражданска регистрация и административно обслужване“ към МРРБ посочва, че Н. Й. С. е с постоянен и настоящ адрес [населено място], район „С.“, [улица].

Изпратени са писма до страните в производството /л. 61, л. 67/, видно от които същите се уведомяват за насроченото заседание на Комисията, както и с възможността да се запознаят с материалите по преписката.

Изготвена е докладна записка рег. № ППН-01-704#14 (22)/20.09.2024г. от Г. С. – главен инспектор в отдел КАНП и В. И. – главен специалист в КАНП в КЗЛД относно установените по преписката обстоятелства.

На проведеното на 20.11.2024 г. заседание /протокол № 47; л. 109-114/ на Комисията е прието становището на дирекция „Правни производства и надзор“, че жалбата е допустима, конституирани са страните в производството, като е насрочено ново заседание за разглеждането на жалбата по същество.

На проведеното на 19.03.2025 г. заседание /протокол № 19; л. 115-123/ на Комисията, с 3 гласа „за“ от нейните членове е прието, че жалбата е неоснователна и недоказана.

Административното производство е приключило с постановяването на решение № ППН-01-704/2022 г. от 07.05.2025 г., с което КЗЛД, е обявила жалба вх. № ППН-01-704/13.10.2022г. на М. Д. М. срещу Н. Й. С. за неоснователна.

Решението е връчено на М. Д. М. на 01.07.2025 г., а жалбата срещу него е депозирана в деловодството на ответника на 08.07.2025 г.

При така установените факти, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е допустима, защото е подадена срещу подлежащ на оспорване пред съд административен акт, който неблагоприятно засяга правната сфера на адресата, с оглед на което за него е налице правен интерес от отмяната му. Спазен е и преклузивният 14-дневен срок за оспорване.

Разгледана по същество, жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

На първо място, съгласно чл. 6, ал.1 ЗЗЛД във вр. с чл. 57, §1, б. „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните, Регламент (ЕС) 2016/679, ОРЗЛД), КЗЛД е националният постоянно действащ независим надзорен орган, който осъществява защита на лицата при контрола по спазването на Регламент (ЕС) 2016/679 и на ЗЗЛД. Комисията разглежда жалбите, подадени от субект на данни, разследва предмета на жалбата, доколкото това е целесъобразно, и информира жалбоподателя за напредъка и резултатите от разследването в разумен срок, особено ако е необходимо по-нататъшно разследване или координиране с друг надзорен орган. При сезиране на Комисията се стартира производство, чиито резултати се обективират в решението по чл. 38, ал. 3 от ЗЗЛД във връзка с чл. 40 от ПДКЗЛДНА. Решенията на Комисията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете ѝ /председател и 4 членове/. Решението следва да бъде подписано от всички членове,

участвали в гласуването, като се съобразява и специалната норма на чл. 12 от Правилника, регламентираща валидността на решението, когато то може да се вземе и неприсъствено, ако председателят и всички членове са съгласни и го подпишат. Съгласно чл. 11, ал. 4 от ПДКЗЛДНА „председателят или член на Комисията, който не е съгласен с решение, го подписва с особено мнение“. Видно от представения по делото протокол № 19/19.03.2025 г. /л. 115-123/ на състоялото се открито заседание са присъствали председателят и двама от членовете на Комисията. Последните са положили подписите си под оспорваното решение, взето с изискуемото мнозинство. Актът е постановен от компетентен орган и не е налице порок по см. на чл.146, т.1 АПК.

На второ място, решението е издадено в предписаната от закона писмена форма, като в него са посочени, както правните, така и фактическите основания. Волята на административния орган е ясно изразена, не съществуват пропуски или грешки, което е предпоставка за правилното упражняване на съдебния контрол и осигурява възможност на оспорващия да организира адекватно защитата си в процеса. При произнасяне по съществото на спора са обсъдени събраните по преписката писмени доказателства, както и изразените становища по отправените в жалбата твърдения. Не се установява порок във формата по см. на чл. 146, т. 2 от АПК, който да обуславя отмяна на акта.

На трето място, съдът не констатира наличие на съществено нарушение на административнопроизводствените правила, което да доведе до отмяна на решението на основание чл. 146, т. 3 от АПК.

Производството е образувано законосъобразно в съответствие с разпоредбата на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД във връзка с чл. 28, ал. 1, т. 1, чл. 29, ал. 1, чл. 30, ал. 1 и чл. 35 и сл. от Правилника. С решение от проведено заседание, обективизирано в протокол № 47/20.11.2024 г. /л. 109-114/, се обявява жалбата за допустима, конституирани са страните и е предвидено разглеждането на спора по същество. Спазена е разпоредбата на чл. 38, ал.2 от ПДКЗЛДНА, съгласно която КЗЛД събира доказателства, назначава експерти и призовава, както и извършва други действия в производството по раздел II „Разглеждане на жалби от физически лица“ по реда на АПК и съобразно правомощията си по чл.58, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679. На страните в производството е предоставена възможност да се запознаят с приложените по преписката доказателства и да изразят становище. Жалбоподателят е бил уведомен за насроченото заседание, взел е участие на него, изложил е своите съображения. Представените по делото препис-извлечения на протоколи от проведени заседания на КЗЛД на 20.11.2024 г. и 19.03.2025г. съответстват на разпоредбата на чл. 11, ал. 2 от Правилника.

На четвърто място, съдът приема, че решението е постановено в противоречие с материалния закон, поради което е осъществено отменителното основание по чл.146, т.4 АПК.

Обратно на приетото в административното производство, събраните по преписката доказателства недвусмислено сочат, че именно Н. Й. С. е собственик на системата за видеонаблюдение. Това обстоятелство се установява от писмо вх. № ППН-01-704#9 (22)/30.06.2023г. на зам. началника на 02-ро РУ на Столична дирекция на вътрешните работи. Същото е изпратено в отговор на отправено от Комисията запитване именно относно собствеността на системата за видеонаблюдение на адреса в [населено място],[жк], [улица], вх. 1. В писмото се посочва, че във връзка с постъпила от М. М. жалба, е образувана преписка и е извършена проверка, в резултат на които е установено, че конкретно Н. Й. С. е собственик на камерите за видеонаблюдение. Въпреки това в оспореното решение на Комисията е направен изводът, че Н. Й. С. не е собственик на системата за видеонаблюдение и само с това съображение жалбата е отхвърлена като неоснователна и недоказана. В решението е посочено, че независимо от факта, че след извършена

проверка от 02-ро РУ на СДВР е установено, че С. е собственик на системата, не можело да се направи извод за това поради липсата на приложения към писмото доказателства. Настоящият състав на съда не споделя тези мотиви на административния орган. Ангажирането на такива доказателства, предвид категоричното становище на зам. началника на 2-ро РУ на СДВР не е задължително. Дори да се приеме, че такива доказателства са необходими за извеждането на обоснован извод относно собствеността на системата за видеонаблюдение, то административният орган е следвало да изиска и се запознае с всички документи, събрани по преписката на 02-ро РУ на СДВР. Съобразно служебното начало в административния процес /чл.9, ал.2 АПК/, ответникът е бил длъжен, но не е събрал всички необходими доказателства.

Не става ясно как и защо наличните доказателства водят до извода за недоказаност твърденията, че Н. Й. С. е собственик на системата за видеонаблюдение. Несъстоятелен е довода на ответника, че след като при проверката на място е констатирано, че вратата на двора не се заключвала, не можело да се прецени кое е лицето монтирало камерите, предвид и на обстоятелството, че съсобствениците на имота са повече от две лица. Така изложените съображения са формални или недостатъчни, за да се формира извод, че Н. Й. С. не е „обработващ личните данни“ на М. Д. М..

На следващо място, безспорно установено по делото е, че видео наблюдението се е извършвало по отношение на общи части от сграда в режим на съсобственост и публични пространства. Несъмнено, всяко неправомерно обработване на лични данни носи вреда на субектите и следва да бъде извършено при баланс между личния интерес за съхраняване на собствеността и правата на физическите лица при обработване на личните им данни, чиято закрила е предоставена с Регламент (ЕС) 2016/679 и ЗЗЛД. В оспореното решение на Комисията липсват мотиви и относно наличие на някоя от предпоставките по чл. 6, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679. Съгласно цитираната разпоредба, обработването е законосъобразно, само ако и доколкото е приложимо поне едно от следните условия: а.) субектът на данните е дал съгласие за обработване на личните му данни за една или повече конкретни цели; б.) обработването е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна, или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данните преди сключването на договор; в.) обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора; г.) обработването е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице; д.) обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора; е.) обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни, по-специално когато субектът на данните е дете.

Така констатираната непълнота на мотивите не би могла да бъде преодоляна от съда, доколкото липсват развити от административния орган съображения относно посочените по-горе елементи от фактическия състав, сочещи на законосъобразно обработване на личните данни на М. Д. М..

В заключение, съдът приема, че оспореното решение е незаконосъобразно, защото е издадено при неправилно приложение на материалния закон /чл. 146, т.4 АПК/. След отмяната му, преписката трябва да бъде изпратена на ответника за ново произнасяне по същество, при съобразяване на дадените в мотивите на настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2, чл.173, ал.2 и чл.174 от АПК,

Административен съд София-град, 22-ри състав,

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТМЕНЯ решение № ППН-01-704/2022г. от 07.05.2025 г. на Комисията за защита на личните данни, по жалбата на М. Д. М..

ВРЪЩА на Комисията за защита на личните данни преписката, образувана по жалба с вх. № ППН-01-704/13.10.2022 г. на М. Д. М., за ново разглеждане и произнасяне с мотивиран административен акт.

ОПРЕДЕЛЯ 14 /четиринадесет/ дневен срок за произнасяне, който започва да тече от момента на влизане на съдебното решение в законна сила.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14 – дневен срок от уведомяване на страните, чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд на Република България.

РЕШЕНИЕТО да се съобщи на страните, чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 138 от АПК.

Съдия: